

Adgange, som man fornuftigvis kan skaffe til Veje for Publikum til Rosenborg Have, medens jeg paa den anden Side ogsaa er enig med det ærede Medlem i, at det ikke er ønskeligt at faa nogen Kørevej gennem Haven, ja neppe nok nogen lige Vej. Det forekommer mig, at Haven taber sin parkagtige, sin skønne Karakter, naar man kommer for meget ind paa at lave den Slags lige, brede Gange, og havde det staaet til mig, tror jeg neppe, man havde faaet den sidst anlagte Spadserevej, som nu fører fra den saakaldte Hørups Port til Springvandet. Men i øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at den forstandigste Ordning af Forholdene vedrørende Rosenborg Have forekommer mig at være den, at Københavns Kommune overtager det hele, naturligvis med servitutmæssig Forpligtelse til at bevare den i nogenlunde lignende Stand som nu, men saaledes, at Kommunen saa i øvrigt selv kunde raade med Haven, som den ønskede. Hvilken Afstaelsessum der kunde blive Tale om, skal jeg ikke her komme ind paa, jeg rører kun ved det Spørgsmaal, for at det ærede Medlem, som jo har meget at sige i Kommunalbestyrelsen, der kan rejse Spørgsmaalet, og skulde der saa der være Stemning for, at vi optoge en Forhandling om denne Ting, er jeg fra min Side villig dertil.

Det ærede Medlem for Næstved (Andreasen) omtalte Overgangsforholdene ved Sporene dernede. Jeg er ikke ganske klar over, om det var Perrontunnelen, han talte om, eller den Køretunnel for den almindelige Færdsel, som man ønsker Syd for Stationen. Hvis det er den sidste, maa jeg stille mig, som jeg gør for Nykøbing Falsters Vedkommende, at saa maa der gives Bidrag fra Kommunens Side. Det har den jo hidtil nægtet, og saa maa Sagen hvile. Hvis det derimod er Perrontunnelen, maa Statsbanerne tage Sagen paa deres egen Kappe. Det er en Foranstaltning, som man erkender, der er Trang til, men der er dog ikke saa stærk Trang til den her som paa andre Steder, saa det hører ikke til de Ting, der ville komme i den allernærmeste Fremtid, men at den vil komme, er sikkert nok. — De Ideer, det ærede Medlem fremsatte med Hensyn til Ordningen af Togene paa Sydbanen, kan jeg ikke acceptere. I øvrigt skal jeg i saa Henseende nøjes med at henvise til, hvad jeg tidligere har sagt. Naar det ærede Medlem saa spørger, om jeg vilde støtte et Forslag om en forandret Fordeling af Tantiemen, som fremkom fra anden Side, maa det ærede Medlem virke-

lig give mig Lejlighed til at se det Forslag først, før jeg udtaler mig derom. At jeg ikke i og for sig har noget mod en forandret Fordeling af Tantiemen, har jeg tidligere udtalt.

Det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) kom tilbage til Forholdene ved Lillebæltsoverfarten — den Arbejdstid, man der kræver af Færgernes Personale — og gav en detailleret Fremstilling af, hvorledes den Sag efter hans Mening havde udviklet sig, og hvorledes den nu stod. Jeg fastholder i saa Henseende, hvad jeg tidligere har sagt, men har intet imod at tage Sagen under ny Overvejelse, hvis de paagældende henvende sig til mig; men det er endnu ikke sket, der er ikke kommet nogen som helst Besværing til mig, hverken fra disse Folk eller dem ved Store Bælt. Naar der kommer en Besværing, skulle deres Klager blive nøje og velvilligt undersøgte.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) klagede over, at Statsbanerne vare for smaatskaarne, for smaalige med Hensyn til Oprettelsen af ny Billetsalgssteder, idet de jo der stille det Krav, at Beboerne selv skulle betale, hvad et saadant Billetsalgssteds Oprettelse og Drift koste. Det Billetsalgssted, som det ærede Medlem særlig interesserer sig for, i hans egen Valgkreds, Hansted, har af den Grund vist sig uoverkommeligt for Befolkningen, siger han. Jeg indrømmer, at det stiller sig særlig kostbart ved Hansted. Det er opgjort til en Anlægssum af 11,600 Kr., om jeg ikke tager fejl, og jeg kan godt forstaa, at der skal noget til for at tilvejebringe den Kapital, men det ærede Medlem maa billigvis indrømme, at det skyldes de særlig uheldige Forhold paa det Sted. Terrainforholdene ere saaledes der, at Statsbanerne, selv om Beboerne ville betale det hele, allerhelst ville være fri for at holde ved Hansted, fordi de ere bange for, at Togene, hvis de skulle holde paa den stærkt stigende Skraaning, der er Tale om, let kunne gaa i Stykker, naar de atter sættes i Gang, saaledes at den bageste Del deraf render tilbage til Horsens, og hvad Ulykker den saa kan anrette der, kan man ikke vide. Men bortset derfra, er det et Principspørgsmaal, om man gør Ret i at stille sig saaledes overfor Kravet om Billetsalgssteder, at man, hvor man ikke paa Forhaand skønner, at der er Anledning for Statsbanerne til at betale dem, kræver et Tilskud fra Beboernes Side. Jeg har arvet dette Princip fra mine Forgængere, —